

การยื่นขอเอกสารประกอบการส่งออก

เอกสารที่ใช้ประกอบการส่งออกที่สำคัญมีดังนี้

- Certificate Of Origins (CO) (ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า)
- Form A
- Form D
- GSP

Certificate Of Origins (C/O) ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า

เป็นใบรับรองที่ออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในประเทศนั้น ๆ ว่าสินค้าตามที่ระบุมีกำเนิดหรือผ่านกระบวนการผลิตในประเทศของตน โดยส่วนใหญ่ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้ามีวัตถุประสงค์เพื่อขอลดภาษีนำเข้า เช่น ประเทศพัฒนาแล้วได้ตกลงลดภาษีนำเข้าแก่สินค้าที่สำคัญของประเทศกำลังพัฒนา โดยจะต้องมีใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าจากประเทศกำลังพัฒนานั้น ๆ ว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ผ่านการผลิตในประเทศ กำลังพัฒนานั้นเป็นส่วนใหญ่ สำหรับประเทศไทย หน่วยงานที่ทำหน้าที่ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า คือ สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานให้บริการออกหนังสืออนุญาตและหนังสือรับรองการนำเข้าและส่งออกสินค้าและหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า โดยมีลักษณะการให้บริการในระบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจุดเดียว (One – Stop Service)

วิธีปฏิบัติในการขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form C/O ทั่วไป

1. การขอหนังสือรับรอง C/O ทั่วไป

- ผู้ส่งออกยื่นคำขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า แบบ C/O ทั่วไป พร้อมแบบฟอร์ม C/O ที่พิมพ์ข้อความครบถ้วน ถูกต้องต่อสำนักบริการการค้าต่างประเทศ

2. เอกสารประกอบการยื่นขอ Form C/O ทั่วไป

- ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice)
- ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading – B/L) หรือใบรับส่งสินค้าทางอากาศ (Air Waybill) หรือเอกสาร แสดงการขนส่งสินค้าอื่น ๆ

หมายเหตุ

- สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนามประทับตรารับรองความถูกต้อง

3. การพิมพ์ข้อความในหนังสือรับรอง Form C/O ทั่วไป

ช่อง Exporter

ระบุชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้ส่งออก ซึ่งจะต้องถูกต้องตรงกับเอกสารที่ยื่นประกอบ กรณีที่ต้องระบุทั้งชื่อผู้ส่งออก และ ตามด้วย C/O (Care of) หรือ O/B (on behalf of) ชื่อที่อยู่ ประเทศของผู้ทำการแทน หรือผู้ยินยอม

ช่อง Consignee

ระบุชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้รับปลายทางหรือผู้ซื้อ

ช่อง Country of Destination of Goods

ระบุชื่อประเทศปลายทาง

ช่อง Date of Shipment และ Mode of Transport

ระบุวัน เดือน ปี ที่ส่งออกตามใบตราส่งสินค้า และทำเครื่องหมาย X เล็กเส้นทางขนส่งในช่อง Mode of Transport

ช่อง Vessel / Flight No.

ระบุชื่อ และหมายเลขของเรือสินค้าหรือเที่ยวบิน

ช่อง Place of Departure

ระบุท่าเรือที่ขนส่งสินค้าลงเรือ

ช่อง Shipping Mark

ระบุรายละเอียด เครื่องหมายบนหีบห่อของสินค้า ถ้าปรากฏเครื่องหมายยาวมากไม่อาจระบุได้หมด ให้ระบุมาเพียง 2-3 บรรทัดแรก แล้วต่อด้วย Details as per B/L หรือ AWB No. ... Dated ... ในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายบนหีบห่อให้ระบุคำว่า Address หรือ No Mark

ช่อง Description of Goods

ระบุชนิดของสินค้าและจำนวนหีบห่อ ข้อความอื่น ๆ อาทิ คุณภาพของสินค้า ราคา ระเบียบการนำเข้า ฯลฯ มิให้ระบุ การกรอกข้อความมิให้เว้นบรรทัด เมื่อจบรายการสินค้าแต่ละรายการแล้ว หากปรากฏว่ายังมีช่องว่างในบรรทัดนี้ ให้พิมพ์เครื่องหมายดอกจัน (****) ปิดท้ายไว้ และเมื่อจบรายการสินค้าทั้งหมดแล้วให้ขีดเส้นใต้ปิดข้อความบรรทัดสุดท้าย พร้อมทั้งเส้นทแยงมุมช่องว่างส่วนที่เหลือ

ช่อง Gross Weight

ระบุน้ำหนัก G.W. หรือปริมาณอื่น ๆ ของสินค้าที่ส่งออก

ช่อง Invoice date & No.

ระบุเลขที่ และวันเดือนปีของ Invoice

หมายเหตุ สำหรับช่อง Reference No., Supplementary details และ Authorized signature ให้ว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่

Form C/O เม็กซิโก

Form C/O เม็กซิโก เป็นหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าประเทศเม็กซิโก กำหนดให้ใช้สำหรับสินค้าประเภทสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม และรองเท้าที่ส่งออกไปยังเม็กซิโกตามพิกัด และรายการสินค้าที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ

วิธีปฏิบัติในการขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form C/O เม็กซิโก

1. การขอหนังสือรับรองฯ C/O เม็กซิโก

ผู้ส่งออกจะต้องยื่นคำขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าและแบบ Form C/O เม็กซิโกที่พิมพ์ข้อความครบถ้วนถูกต้องต่อหน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองฯ

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานเดียวที่มีอำนาจในการออก C/O สินค้าสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า ไปเม็กซิโก

2. เอกสารประกอบการยื่นขอ Form C/O เม็กซิโก

- ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice) ต้นฉบับ หรือสำเนา
- ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading - B/L) หรือใบรับขนส่งสินค้าทางอากาศ (Air Waybill) หรือเอกสารแสดงการขนส่งสินค้าอื่น ๆ ต้นฉบับ หรือสำเนา

หมายเหตุ สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนาม และประทับตรารับรองความถูกต้อง

3. การพิมพ์ข้อความใน Form C/O เม็กซิโก

ช่องที่ 1 : ระบุชื่อ ที่อยู่ เมือง ประเทศ หมายเลขโทรศัพท์ และโทรสาร เลขประจำตัวผู้เสียภาษี
อากรของผู้ส่งออก

ช่องที่ 2 : ระบุชื่อ ที่อยู่ เมือง ประเทศ หมายเลขโทรศัพท์ และโทรสาร เลขประจำตัวผู้เสียภาษี
อากรของผู้ผลิตสินค้า

ช่องที่ 3 : ระบุชื่อ ที่อยู่ เมือง ประเทศ หมายเลขโทรศัพท์ และโทรสาร เลขประจำตัวผู้เสียภาษี
อากรของผู้นำเข้า

ช่องที่ 4 : ระบุหมายเลขพิกัดอัตราศุลกากร (Harmonized System – HS) ของสินค้าโดยใช้เลขรหัส
6 ตัว

ช่องที่ 5 : ระบุชนิดสินค้าโดยละเอียด พร้อมทั้งจำนวนสินค้าที่สอดคล้องกับใบกำกับสินค้า
(Invoice) และเอกสาร แสดงการขนส่ง

ช่องที่ 6 : ระบุเลขที่ วันที่ของ Invoice และเลขที่ วันที่ของ Bill of Lading หรือ Air Waybill

ช่องที่ 7 : ระบุหลักเกณฑ์ที่แสดงประเทศแหล่งกำเนิดสินค้า โดยใช้สัญลักษณ์ “A” ถึง “F” ดังนี้

A : กรณีที่สินค้าทั้งหมดเป็นผลิตผล (wholly produced) หรือทั้งหมดได้จาก (wholly obtained) ในประเทศไทย

B : กรณีที่สินค้าผลิตจากวัสดุที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศไทย

C : กรณีที่สินค้าผลิตโดยมีวัสดุนำเข้าเป็นส่วนประกอบอยู่ด้วย และมีการแปรสภาพในประเทศไทย อันมีผลทำให้สินค้าที่ส่งออกมีพิกัดศุลกากรเปลี่ยนแปลงไปจากพิกัดฯ ของวัสดุนำเข้าและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะของสินค้าแต่ละพิกัดฯ

D : กรณีที่สินค้าไม่อยู่ในรายการที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้เป็นการเฉพาะ ให้ถือว่าประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้าได้แก่ประเทศสุดท้ายที่ทำการแปรสภาพสินค้าอย่างเพียงพอ อันมีผลทำให้สินค้านั้นมีพิกัดศุลกากรเปลี่ยนแปลงไปจากพิกัดฯ ของวัสดุนำเข้า

E : กรณีที่ไม่อาจใช้หลักเกณฑ์ทั่วไปตามข้อ 3 (ค) ของระบบฮาร์โมนไนซ์ จำแนกประเภทของสินค้าได้และกรณีที่ไม่

สามารถใช้หลักเกณฑ์ A-D ข้างต้นกำหนดประเทศแหล่งกำเนิดสินค้าได้ ให้ถือว่าประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิด สินค้า หมายถึง ประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของวัสดุต่าง ๆ ซึ่งแสดงลักษณะอันเป็น สาระสำคัญของสินค้านั้น

F : กรณีไม่สามารถใช้หลักเกณฑ์ A-D ข้างต้น กำหนดประเทศแหล่งกำเนิดสินค้า และควรใช้หลักเกณฑ์ข้อ 3 (ค) ของระบบ ฮาร์ โมไนซ์กำหนดประเทศแหล่งกำเนิดสินค้า ให้ถือว่าประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้า หมายถึงประเทศหนึ่ง หรือหลาย ประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของวัสดุชนิดที่อาจใช้ในการพิจารณาจำแนกประเภท

ช่องที่ 8 : ระบุประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดสินค้า

ช่องที่ 9 : คำรับรองของผู้ส่งออก โดยระบุจำนวนหน้าของ C/O ชื่อและลายมือชื่อของผู้มีอำนาจ พร้อม ทั้งประทับตราบริษัทรับรอง

ช่องที่ 10 : ผู้นำเข้าเป็นผู้รับรองข้อความในช่องนี้ ระบุชื่อและลายมือชื่อของผู้นำเข้า

ช่องที่ 11 : ให้เว้นว่างไว้สำหรับหน่วยงานที่ออก C/O เป็นผู้รับรอง

Form A แบบพิมพ์ เอ

เป็นใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า ประเภทหนึ่งที่ใช้ประกอบเป็นหลักฐานในการขอรับสิทธิประโยชน์ทั่วไปทาง ภาษีศุลกากร ที่ประเทศพัฒนาแล้ว เช่น กลุ่มประเทศ EU และ ญี่ปุ่น ให้แก่สินค้าออกบางประเภทของประเทศกำลังพัฒนา เงื่อนไขการออก Form A จะเป็นไปตามที่ประเทศที่ผู้ให้สิทธิประโยชน์ กำหนด เช่น ต้องเป็นสินค้าที่ผ่านกระบวนการผลิตใน ประเทศที่จะได้รับสิทธิพิเศษนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 เป็นต้น

การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A

เอกสารที่ต้องใช้ในการยื่นขอขึ้นทะเบียน Form A

- สำเนาคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลไม่เกิน 6 เดือน
- สำเนาทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20)
- สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (แบบ รบ.4) (กรณีที่เป็นโรงงานผู้ผลิต)
- เอกสารอื่น ๆ ตามที่กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาเห็นสมควร (จะเรียกเฉพาะรายที่จำเป็น)

* ให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองสำเนาถูกต้อง และประทับตราสำคัญของบริษัทในสำเนาเอกสาร

คุณสมบัติของผู้ขอขึ้นทะเบียน Form A

ต้องเป็นนิติบุคคล ตามระเบียบที่กำหนดไว้ดังนี้

- บริษัทการค้าระหว่างประเทศ
- โรงงานผู้ผลิตสินค้า ชนิดที่ส่งออก
- ผู้ส่งออกทั่วไป
- ตัวแทนรับส่งสินค้า

การยื่นขอขึ้นทะเบียน Form A จะต้องยื่นที่กองสิทธิประโยชน์ทางการค้า หรือที่สำนักงานการค้าต่างประเทศ ที่ตนมี สำนักงานหรือมีการดำเนินการส่งออกภายในเขตอำนาจ หากปรากฏว่าคำขอถูกต้องผู้ส่งออกจะได้รับ เลขทะเบียนและเอกสาร แสดงการขึ้นทะเบียน เพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ขอหนังสือรับรอง Form A โดยระบุหมายเลขทะเบียนไว้ในแบบคำขอ หนังสือรับรอง Form A ทุกครั้งที่ขอ Form A และต้องดำเนินการต่ออายุการขึ้นทะเบียนให้เสร็จสิ้นก่อนอายุทางขึ้นทะเบียนจะ หมดสิ้นลง ซึ่งการต่ออายุจะต่อให้ครั้งละ 1 ปี แบบคำขอขึ้นทะเบียนและแบบคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียน ผู้ส่งออกจะสามารถ ขอซื้อได้ที่สำนักบริหารการนำเข้าและส่งออก และสำนักงานการค้าต่างประเทศ

วิธีปฏิบัติกรขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form A

1. ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอหนังสือรับรอง Form A

- การยื่นขอ Form A ผู้ส่งออกจะต้องเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขอ Form A หรือจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าใดสินค้านั้นไว้กับกรมการค้าต่างประเทศ หรือเป็นสมาชิกสมาคมการค้าใดการค้าหนึ่ง หรือเป็นสมาชิกสมาคมการค้าใดการค้าหนึ่ง หรือเป็นสมาชิกของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย หรือสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

2. การยื่นคำขอหนังสือรับรอง

- ยื่นแบบคำขอหนังสือรับรองตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วย Form A ซึ่งพิมพ์ข้อความครบถ้วน ถูกต้อง พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice) ต้นฉบับหรือสำเนาฉบับ
 - ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading – B/L) หรือใบรับขนส่งสินค้าทางอากาศ (Air Way Bill) หรือเอกสารแสดงการขนส่งสินค้าอื่น ๆ ต้นฉบับหรือสำเนาฉบับ
 - หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป หรือ
 - หนังสือรับรองรายละเอียดขั้นตอนการผลิตสินค้าสิ่งทอ และผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (ตามพิกัด 50-63) เฉพาะกรณีที่ส่งสินค้าสิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอไปสหภาพยุโรป สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (นอร์เวย์ สวิตเซอร์แลนด์) และญี่ปุ่น

หมายเหตุ

- สำหรับสินค้าที่ผลิตโดยวัสดุนำเข้า และ/หรือมีขั้นตอนการผลิตที่สลับซับซ้อน เช่น สินค้าภายใต้พิกัด 84 ขึ้นไป ผู้ส่งออกจะต้องยื่น หนังสือรับรองรายละเอียดขั้นตอนการผลิตต้นทุนและราคาสินค้า (ตามแบบที่กำหนด) ให้ฝ่ายตรวจสอบ กองสิทธิประโยชน์ทางการค้าตรวจสอบก่อนการยื่นขอหนังสือรับรอง
- สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนาม และประทับตรารับรองความถูกต้องด้วย

3. การพิมพ์ข้อความในหนังสือรับรอง

- ช่องที่ 1 ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้ส่งออก จะต้องถูกต้องตรงกับเอกสารที่ยื่นประกอบ กรณีที่ต้องระบุทั้งชื่อผู้ส่งออก และผู้ที่ยินยอมให้ทำการแทน ให้ระบุชื่อที่อยู่ประเทศผู้ส่งออก และตามด้วย O/B (on behalf of) ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้ยินยอม หรือระบุชื่อที่อยู่ ของประเทศผู้ยินยอมให้กระทำการแทน และตามด้วย C/O (Care of) ชื่อ ที่อยู่ของผู้ส่งออก
- ช่องที่ 2 ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้รับปลายทางหรือผู้ซื้อ
- ช่องที่ 3 ระบุวิธีการขนส่ง เช่น by sea freight, by air freight, by parcel post ฯลฯ ในกรณีที่ส่งผ่านประเทศอื่นให้แสดงชื่อประเทศ หรือเมืองท่าที่ส่งผ่านด้วย
- ช่องที่ 4 ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่
- ช่องที่ 5 ลำดับที่รายการสินค้า ให้เรียงลำดับ 1-2-3-4 ฯลฯ โดยให้ตรงกับรายการสินค้าแต่ละรายการที่แสดงไว้ในช่อง 7
- ช่องที่ 6 ระบุรายละเอียดเครื่องหมายบนหีบห่อของสินค้า (Shipping Mark) หากรายละเอียดมีมากและไม่อาจระบุในช่อง 6 ได้หมด ให้ระบุมาเพียง 2-3 บรรทัดแรก แล้วต่อด้วย Details as per B/L or AWB No.....Deted..... ในกรณีที่ไม่มีเครื่องหมายบนหีบห่อ ระบุคำว่า Address หรือ No Mark

ช่องที่ 7 ระบุชื่อสินค้าและจำนวนหีบห่อโดยให้ระบุเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ข้อความอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ เช่น คุณภาพสินค้า ราคาสินค้า ระเบียบในการนำเข้าประเทศต่าง ๆ เป็นต้น มิให้ระบุ การกรอกข้อความมิให้เว้นบรรทัด เมื่อจบรายการสินค้าแต่ละรายการแล้ว หากปรากฏว่ายังมีช่องว่างในบรรทัดนี้ ให้พิมพ์เครื่องหมายดอกจัน 4 ดอก ปิดท้ายไว้และเมื่อจบรายการสินค้าทั้งหมดแล้ว ให้ขีดเส้นใต้ปิดข้อความบรรทัดสุดท้าย พร้อมทั้งเส้นทแยงมุมช่องว่างส่วนที่เหลือ

ช่องที่ 8 ระบุหลักเกณฑ์ว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของแต่ละประเทศให้ตรงกับสินค้าแต่ละรายการ ดังนี้

- (1) ในกรณีเป็นสินค้าที่ผลิตโดยใช้วัสดุของประเทศไทยทั้งหมด ให้ระบุอักษร “P”
- (2) ในกรณีเป็นสินค้าที่ผลิตโดยมีวัสดุนำเข้าเป็นส่วนประกอบ ให้ใช้สัญลักษณ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้
 - (2.1) ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (EU) นอร์เวย์ สวิตเซอร์แลนด์ และญี่ปุ่น ใช้อักษร “W” ตามด้วยพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้า เช่น
“ W ”
98.02
 - (2.2) บัลแกเรีย สาธารณรัฐเช็ก ฮังการี โปแลนด์ และรัสเซียใช้อักษร “Y” ตามด้วยร้อยละของต้นทุนวัสดุนำเข้าต่อราคา FOB. (ไม่เกินร้อยละ 50) เช่น
“ Y “
40%
กรณีสินค้าผลิตในประเทศผู้รับสิทธิพิเศษประเทศหนึ่งและส่งไปผลิตต่อในประเทศผู้รับสิทธิพิเศษฯ อีกประเทศหนึ่งให้ระบุอักษร “PK” แทนอักษร “Y”
 - (2.3) ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์
- ไม่ต้องระบุข้อความในช่อง 8

หมายเหตุ - ในกรณีเป็นการส่งออกไปออสเตรเลีย ผู้ส่งออกสามารถรับรองใน Commercial Invoice (ตามข้อความที่กำหนด) หรือจะเลือกใช้หนังสือรับรอง Form A แทนไปกับ Commercial Invoice โดยไม่ต้องให้ทางราชการรับในช่อง 11 ก็ได้
- นิวซีแลนด์ ผู้ส่งออกรับรองด้วยตนเองในหนังสือรับรอง Form A หรือ FORM 59 A (ขอรับได้ที่สถานทูตนิวซีแลนด์) และไม่ต้องทางราชการรับรองในช่องที่ 11

ช่องที่ 9 ระบุน้ำหนัก (Gross Weight) ของสินค้า กรณีที่ไม่สามารถระบุ Gross Weight ให้ใช้ปริมาณอย่างอื่น ซึ่งไม่ใช่ น้ำหนักแทนได้ เช่น carat, bundle

ช่องที่ 10 ระบุเลขที่ และวัน เดือน ปี ของ Commercial Invoice

ช่องที่ 11 ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ลงนามรับรอง

ช่องที่ 12 ระบุประเทศนำเข้าปลายทาง ชื่อจังหวัด ที่ตั้งของบริษัท/ห้าง/ร้าน ผู้ส่งออก (ตรงกับช่อง 1) วัน เดือน ปี ที่ยื่นขอหนังสือรับรอง พร้อมทั้งเซ็นชื่อและประทับตราบริษัท / ห้าง / ร้าน

การขอรับสิทธิ GSP สำหรับสินค้าส่งไปสหรัฐอเมริกา

- สหรัฐอเมริกาได้ออกประกาศยกเลิกการใช้ Form A เป็นหลักฐานประกอบการขอรับสิทธิพิเศษ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2537 โดยให้ผู้ส่งออกปฏิบัติ ดังนี้
 1. กรณีเป็นสินค้าที่ได้จากผลิตผลทั้งหมด (Wholly the growth. Product or manufacture) ในประเทศไทย ให้ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้ารับรองข้อความว่าเป็นผลิตผลทั้งหมดในประเทศใน Commercial Invoice
 2. กรณีเป็นสินค้าที่นอกเหนือจากข้อ 1 ผู้ส่งออกไม่ต้องรับรองข้อความใด ๆ แต่ให้เก็บหลักฐานเกี่ยวกับการผลิตและการส่งออกทั้งหมดไว้อย่างน้อย 5 ปี หากศุลกากรสหรัฐฯ เรียกตรวจสอบให้ผู้ส่งออกแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการผลิตและการส่งออกตามแบบที่สหรัฐฯ กำหนด

การขอรับสิทธิ GSP สำหรับสินค้าส่งไปแคนาดา

แคนาดาได้ปรับปรุงระเบียบปฏิบัติใหม่ในการขอรับสิทธิ GSP ตั้งแต่ 17 กันยายน 2540 เป็นต้นมา โดยผู้ส่งออกสามารถรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าได้ด้วยตนเอง โดยจัดทำเอกสารรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าของผู้ส่งออก (Exporter's Statement of Origin) ลงในเอกสารทางการค้า เช่น ใบส่งสินค้าศุลกากรแคนาดา (Canada Customs Invoice) หรือใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice) เป็นต้น หรือทำเป็นเอกสารแยกต่างหากก็ได้

FORM D แบบพิมพ์ ดี

เป็นหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าประเภทหนึ่งใช้ในการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรกับสินค้าออกที่มีถิ่นกำเนิด ในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากัน (CEPT) สำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) โดยยื่นขอหนังสือรับรอง Form D ได้ที่กองสิทธิประโยชน์ทางการค้าหรือที่สำนักงานการค้าต่างประเทศที่ตนมีสำนักงานหรือมีการดำเนินการส่งออกภายในเขตอำนาจ

วิธีปฏิบัติในการขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form D

1. การยื่นขอหนังสือรับรองฯ
ผู้ส่งออกจะต้องยื่นคำขอหนังสือรับรองแหล่งกำเนิด สินค้าแบบ ดี พร้อมแบบ Form D ที่พิมพ์ข้อความครบถ้วน ถูกต้องต่อหน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองฯ ของกรมการค้าต่างประเทศ
2. เอกสารประกอบการยื่นขอ Form D
 - ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice) ต้นฉบับ หรือสำเนา
 - ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading – B/L) หรือใบรับขนส่งสินค้าทางอากาศ (Air Waybill) หรือเอกสาร แสดงการขนส่งสินค้าอื่น ๆ ต้นฉบับ หรือสำเนา
 - หนังสือรับรองอัตราส่วนต้นทุนการผลิตสินค้าทั่วไป หรือสำเนา
 - หนังสือรับรองรายละเอียดขั้นตอนการผลิตสินค้าสิ่งทอ (ตามพิกัด 50-63)

หมายเหตุ :

สำหรับสินค้าที่ผลิตโดยวัสดุนำเข้ามีมูลค่าสูง และ/หรือมีขั้นตอนการผลิตที่ซับซ้อน เช่น สินค้าภายใต้พิกัด 84-85 ผู้ส่งออกจะต้องยื่น หนังสือรับรองรายละเอียด ขั้นตอนการผลิต ต้นทุนและราคาสินค้า (ตามแบบที่กำหนด) ให้ฝ่ายตรวจสอบ กองสิทธิประโยชน์ทางการค้าตรวจสอบก่อนการยื่นขอหนังสือรับรองฯ
สำเนาเอกสารให้ผู้มีอำนาจลงนาม และประทับตรารับรองความถูกต้อง

3. การพิมพ์ข้อความในหนังสือรับรองฯ Form D

- ช่องที่ 1 ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้ส่งออก จะต้องถูกต้องตรงกับเอกสารที่ยื่นประกอบ
กรณีที่ต้องระบุทั้งชื่อผู้ส่งออก และผู้ทำการแทนหรือผู้ที่ยินยอมให้ทำการแทน
ให้ระบุชื่อ ที่อยู่ ประเทศผู้ส่งออก และตามด้วย C/O (Care of) หรือ O/B
(on behalf of) ชื่อ ที่อยู่ประเทศของผู้ทำการแทน หรือผู้ยินยอม
- ช่องที่ 2 ชื่อ ที่อยู่ ประเทศของผู้รับปลายทางหรือผู้ซื้อ
- ช่องที่ 3 ระบุวิธีการขนส่ง วันส่งออก ชื่อและเที่ยวของยานพาหนะ ท่าที่ใช้ขนสินค้าขึ้นจาก
ยานพาหนะ
- ช่องที่ 4 ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่
- ช่องที่ 5 ลำดับที่รายการสินค้า ให้เรียงลำดับ 1-2-3-4 ฯลฯ โดยให้ตรงกับรายการสินค้าแต่
ละรายการที่แสดงไว้ในช่อง 7
- ช่องที่ 6 ระบุเครื่องหมายบนหีบห่อของสินค้า ถ้าปรากฏว่าเครื่องหมายยาวมากไม่อาจจะระบุ
ในช่อง 6 ได้หมดให้ระบุมาเพียง 2-3 บรรทัดแรก แล้วต่อด้วย Details as per
B/L หรือ AWB No.....Dated.....ในกรณีที่ไม่มี
เครื่องหมายบนหีบห่อให้ระบุคำว่า Address หรือ No Mark
- ช่องที่ 7 ระบุชนิดของสินค้าและจำนวนหีบห่อรวมทั้งหมายเลขพิกัดศุลกากร (HS Number)
ของประเทศอาเซียนผู้นำเข้า การกรอกข้อความนี้ให้เว้นบรรทัด เมื่อจบรายการ
สินค้าแต่ละรายการแล้ว หากปรากฏว่ายังมีช่องว่างในบรรทัดนี้ ให้พิมพ์เครื่องหมาย
ดอกจัน (****) ปิดท้ายไว้ และเมื่อจบรายการสินค้าทั้งหมดแล้วให้ขีดเส้นใต้ปิดข้อ
ความบรรทัดสุดท้าย พร้อมทั้งเส้นทแยงมุมช่องว่างส่วนที่เหลือ
- ช่องที่ 8 1. ระบุอักษร “ X “ สำหรับสินค้าที่ใช้วัสดุที่ผลิตขึ้นทั้งหมดภายในประเทศหรือภายใน
อาเซียน
2. ระบุสัดส่วนของมูลค่าวัสดุ แรงงานและต้นทุนในประเทศหรือในอาเซียนรวมกัน
(Local หรือ ASEAN Content) ซึ่งจะต้องมากกว่า 40% เช่น 55%
3. ระบุอักษร ST สำหรับสินค้าสิ่งทอ และผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ใช้หลักเกณฑ์การ
แปรสภาพอย่างเพียงพอ
- ช่องที่ 9 ระบุน้ำหนัก G.W. และมูลค่า F.O.B (US\$) ของสินค้าที่ส่งออก
- ช่องที่ 10 ระบุเลขที่และวัน เดือน ปี ของ Invoice
- ช่องที่ 11 ระบุประเทศนำเข้าปลายทาง ชื่อจังหวัด ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของบริษัท / ห้าง / ร้าน
ผู้ส่งออก (ตรงกับช่อง 1) วัน เดือน ปี ที่ยื่นขอหนังสือรับรองฯ พร้อมทั้งเซ็นชื่อ
และประทับตราบริษัท / ห้าง / ร้าน
- ช่องที่ 12 ให้เว้นว่างไว้สำหรับเจ้าหน้าที่ลงนามรับรอง

GSP

ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป

(Generalized System Of Preferences – Gsp)

ความเป็นมาของ GSP

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เศรษฐกิจโลกประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งการศึกษาของ UNCTAD พบว่าความเสียเปรียบในการแข่งขันของสินค้าจากประเทศกำลังพัฒนาเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของส่วนรวม ดังนั้น แนวความคิดเกี่ยวกับระบบ GSP จึงเกิดขึ้นในคราวประชุมของ องค์การสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนาสมัยที่ 1 ที่นครเจนีวา เมื่อปี 2507 มีความมุ่งหมายเพื่อที่จะยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา โดยการมีรายได้จากการค้าแทนที่จะได้รับในรูปของเงินช่วยเหลือ (Aid) รายได้ที่เกิดจากการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาจะถูกหมุนเวียนนำกลับไปใช้ในการซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคจากประเทศที่พัฒนาแล้ว วิธีการช่วยเหลือทางการค้า จึงอาจทำได้โดยการที่ประเทศพัฒนาแล้วช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้า โดยการลดหย่อนภาษีนำเข้าสินค้าที่นำเข้ามาจากประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้น ในการประชุม UNCTAD สมัยที่ 2 ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย เมื่อต้นปี 2511 ที่ประชุมจึงมีมติยอมรับระบบ GSP

วัตถุประสงค์ของ GSP

1. เพื่อเพิ่มรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศกำลังพัฒนา
2. เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศกำลังพัฒนา
3. เพื่อเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา

หลักการของ GSP

1. เป็นการทั่วไป (Generalized)
2. ไม่เป็นการตอบแทน (Non – reciprocal)
3. ไม่เลือกปฏิบัติ (Non – discriminatory)

ระบบ GSP หลัก 3 ระบบ

ระบบ GSP มี 13 ระบบ รวม 28 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหภาพยุโรป (ประกอบด้วย เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก ไอร์แลนด์ อิตาลี ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร เดนมาร์ก สหพันธสาธารณรัฐ เยอรมัน กรีซ สเปน โปรตุเกส สวีเดน ฟินแลนด์ และออสเตรีย) กลุ่มประเทศสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป - EFTA (ประกอบด้วย นอร์เว และสวิตเซอร์แลนด์) กลุ่มสังคมนิยม (ประกอบด้วย ฮังการี โปแลนด์ สาธารณรัฐเชค สโลวาเกีย บัลแกเรีย และสหพันธรัฐรัสเซีย) ระบบที่สำคัญ ได้แก่ สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ซึ่งมีการนำเข้าภายใต้ GSP รวมกันมากกว่าร้อยละ 90 ของมูลค่านำเข้าภายใต้ GSP ทุกระบบ ลักษณะที่สำคัญของระบบ GSP ทั้ง 3 ระบบ มีสาระสำคัญคล้ายกันแต่แตกต่างกันในรายละเอียด ดังนี้

1. ระยะเวลาของโครงการ

สหภาพยุโรป เริ่มโครงการตั้งแต่ปี 2514 ปัจจุบันอยู่ในโครงการที่ 3 ช่วงที่ 2 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 - 31 ธันวาคม 2544

สหรัฐอเมริกา เริ่มโครงการในปี 2519 ปัจจุบันอยู่ในโครงการที่ 5 ซึ่งได้หมดอายุเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2542 ขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาพิจารณาต่ออายุโครงการ

ญี่ปุ่น อยู่ในระหว่างโครงการที่ 3 ซึ่งเริ่มตั้งแต่ 1 เมษายน 2534 - 31 มีนาคม 2544

2. ขอบเขตของสินค้าที่ได้รับสิทธิ GSP

สหภาพยุโรป สินค้าที่ได้รับสิทธิ GSP ได้แก่

- สินค้าเกษตรบางรายการ
- สินค้าอุตสาหกรรมเกือบทุกรายการ
- สินค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป

สหรัฐอเมริกา ให้สิทธิ GSP แก่สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม ประมาณ 4,500 พิกัดศุลกากร และไม่ให้สิทธิ GSP แก่สินค้าดังต่อไปนี้

- สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย
- รองเท้า กระเป๋าถือ กระเป๋าเดินทาง ถุงมือ และเสื้อผ้าทำด้วยหนัง
- สินค้าผลิตภัณฑ์เหล็ก และผลิตภัณฑ์แก้ว

ญี่ปุ่น ให้สิทธิ GSP แก่สินค้า ดังนี้

- สินค้าเกษตรบางรายการ
- สินค้าอุตสาหกรรมเกือบทุกรายการ

ยกเว้น สินค้าที่ญี่ปุ่นจัดว่าเป็น Sensitive Products

3. การลดหย่อนอัตราภาษี

สหภาพยุโรป ได้เปลี่ยนแปลงการลดหย่อนภาษีศุลกากรในสัดส่วนต่าง ๆ กัน ตามชนิดของสินค้าที่จะกระทบต่อผู้ผลิตของ EU ดังนี้

	สินค้า	ภาษีที่ลดหย่อน
1.	กระทบมาก (Very Sensitive)	15%
2.	กระทบ (Sensitive)	30%
3.	กึ่งกระทบ (Semi – Sensitive)	65%
4.	ไม่กระทบ (Non – Sensitive)	100%

สหรัฐฯ ยกเว้นภาษีนำเข้าทุกรายการที่ได้รับสิทธิฯ

ญี่ปุ่น สินค้าอุตสาหกรรมได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าทุกรายการและลดหย่อน 50% สำหรับสินค้า Selected products

สินค้าเกษตรมีทั้งได้รับยกเว้นและลดหย่อนจากอัตราภาษีปกติ

4. เงื่อนไขการให้ GSP

สหภาพยุโรป นำมาตรการที่มีใช้ทางการค้ามาเป็นข้อพิจารณาการให้สิทธิ GSP อาทิ

- มีการใช้แรงงานเยี่ยงทาส
- ไม่สามารถควบคุมปราบปรามยาเสพติด
- ใช้แรงงานนักโทษผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก
- ไม่เปิดตลาดให้แก่สหภาพยุโรป เป็นต้น

สหรัฐอเมริกา กำหนดเงื่อนไขการพิจารณาให้สิทธิ GSP ดังนี้

- การเปิดตลาดสินค้าและบริการแก่สหรัฐฯ
- ให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- ให้ความคุ้มครองสิทธิแรงงาน
- ระดับรายได้ประชากรชาติต่อหัวไม่เกินที่กำหนด

ญี่ปุ่น มิได้กำหนดเงื่อนไขการพิจารณาการให้สิทธิ GSP แต่อย่างใด

5. การตัดสิทธิ GSP

สหภาพยุโรป มีมาตรการตัดสิทธิ GSP ที่มีความสามารถในการแข่งขัน ดังนี้

- การตัดสิทธิทั้งประเทศ โดยพิจารณาจากรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน 8,210 เหรียญสหรัฐฯ
- การตัดสิทธิสินค้าบางรายการของบางประเทศ
 1. กฎ 25% พิจารณาจากสัดส่วนการนำเข้าเมื่อเทียบกับมูลค่ารวมของสินค้าชนิดเดียวกันเกิน 25%
 2. ระดับการพัฒนาประเทศ และความสามารถในการแข่งขัน

สหรัฐอเมริกา มีมาตรการตัดสิทธิ GSP ดังนี้

1. การตัดสิทธิ GSP ทั้งประเทศ
 - มีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน 8,600 เหรียญสหรัฐฯ
 - ใช้สิทธิ GSP อยู่ในระดับสูง
 - มีการละเมิดสิทธิแรงงาน
2. การตัดสิทธิรายสินค้า หากมีผู้นำเข้าของสหรัฐฯ ร้องเรียนว่ามีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในของสหรัฐฯ
3. การระงับสิทธิรายสินค้า
 - มีส่วนแบ่งตลาดนำเข้าสหรัฐฯ เกิน 50%
 - มีการนำเข้าเกินมูลค่าขั้นสูงที่สหรัฐฯ กำหนด

ญี่ปุ่น มีมาตรการตัดสิทธิ GSP ดังนี้

1. การตัดสิทธิทั้งประเทศ หากประเทศผู้รับสิทธิใดมีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน 9,386 เหรียญสหรัฐฯ ติดต่อกันเกิน 3 ปี (1995 – 1997) ซึ่งปัจจุบันนี้ยังไม่มีประเทศใดถูกตัดสิทธิตามมาตรการนี้
2. การตัดสิทธิรายสินค้า
 - หากนำเข้าเกินกำหนดเพดาน/โควตาของของกลุ่มสินค้า
 - มีรายได้ประชาชาติต่อหัวเกิน 9,386 เหรียญสหรัฐฯ โดยมีส่วนแบ่งตลาดของสินค้าเกิน 25% และมูลค่านำเข้าของสินค้านั้นรวมมากกว่าหนึ่งพันล้านเยน

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ระบบสิทธิพิเศษ

การใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ผู้ผลิต ผู้ส่งออกสามารถจะได้รับการยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีนำเข้าต่อเมื่อสินค้าต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นสินค้าที่อยู่ในบัญชีรายการสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษ ของประเทศผู้ให้
2. ต้องส่งโดยตรงจากประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษ ไปยังประเทศผู้ให้
3. เป็นสินค้าที่ผลิตถูกต้องตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยกฎแหล่งกำเนิดสินค้า
4. มีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form A, Form GSTP และ Form D ที่ออกโดยกรมการค้าต่างประเทศไปแสดงต่อศุลกากรประเทศผู้นำเข้า

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า จึงเป็นคุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งที่ผู้ส่งออกจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ประเทศผู้ให้สิทธิฯ ได้กำหนดไว้

ภายใต้ระบบสิทธิพิเศษทางการค้า ซึ่งหมายถึงรวมถึง ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System Of Preferences – GSP) การใช้ข้อตกลงภาษีศุลกากรพิเศษที่เท่ากันภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน (CEPT) และระบบสิทธิ

พิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (Global System Of Trade Preferences – GSTP) ได้กำหนดกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าเพื่อขอรับสิทธิพิเศษฯ ไว้ดังนี้คือ

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้ GSP

ในระบบสิทธิพิเศษฯ GSP รวม 13 ระบบ 28 ประเทศได้กำหนดการใช้ปัจจัยการผลิตสำหรับสินค้าที่มีสิทธิได้รับสิทธิ GSP ดังนี้

1. สินค้าที่ผลิตขึ้นโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมดหรือ
2. สินค้าที่ผลิตขึ้นโดยใช้วัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศจะต้องมี “การแปรสภาพอย่างเพียงพอ” จึงจะถือว่าสินค้าที่ผลิตขึ้นใหม่มีแหล่งกำเนิดในประเทศนั้นได้ ซึ่ง GSP แต่ละระบบมีหลักเกณฑ์แตกต่างกันโดยมีแนวคิดพื้นฐาน 2 ประการ คือ
 - หลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการผลิต
(The process criterion)
 - หลักเกณฑ์เกี่ยวกับมูลค่าเพิ่ม
(The value – added criterion)
3. สินค้าที่ผลิตโดยใช้แหล่งกำเนิดแบบสะสม (Cumulative Origin) คือ สามารถใช้วัตถุดิบในการผลิตจากกลุ่มประเทศได้รับสิทธิ GSP บางกลุ่ม โดยให้ถือเสมือนว่าเป็นวัตถุดิบในประเทศผู้ส่งออก เช่น ASEAN เป็นต้น
4. การใช้วัตถุดิบในการผลิตจากประเทศผู้ให้สิทธิ GSP (donor country contents) โดยให้ถือเสมือนว่าเป็นวัตถุดิบในประเทศ